

BÉKEÚJRNÖK

A BAPTISTA EGYHÁZ LAPJA

XIII. (LXIII.) ÉVF. 2. SZÁM

„A jövődő a béke emberéé”

1969. JANUÁR

Minden új!

Jelenések 21:1—7

Legkomolyabb újévi program: mindenben megújulni. Eszményi célkitűzést ad az Ige. Vizsgáljuk meg minden részletében!

A Krisztussal járás eredménye: új teremtés.

„Ha valaki Krisztusban van, új teremtés az, a régiék elmúltak, ímé, újjá lett minden” 2 Kor 5:17.

„Mert Krisztus Jézusban nem használ semmit sem a körülméltékés, sem a körülméltékés, hanem az új teremtés” Gal 6:15.

Igy alakul ki az új ember.

„És föltöztették amaz új embert, mely Isten szerint teremtetett igazságban és valóságos szentségben” Ef 4:24.

Ez örökké újul:

„És föltöztették amaz új embert, melynek újulása van annak ábrázolja szerint való ismeretre, aki teremtetette azt” Kol 3:10.

Ezt más szóval így mondjuk: új élet.

„Eltemettünk azért övele együtt a keresztség által a halálba: hogy amiképpen feltámasztott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk” Róm 6:4.

Először megújul a szív és a lélek:

„És adok néktek új szívet és új lelket adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet” Ez 36:26.

Ennek feltétele:

„Vessétek el magatokról minden vétkeiteket, melyekkel vétkeztek, és szerezzetek magatoknak új szívet és új lelket: Miért hálnátok meg, oh, Izrael háza!” Ez 18:31.

De megújul az elme is.

„Megújultatok pedig a ti elméteknek lelke szerint” Ef 4:23.

Ennek feltétele és eredménye:

„És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata” Róm 12:2.

Keresztyén szabadság

Egyetemes imahét: 1969. január 20—26.

Ebben az esztendőben a keresztyén szabadság az egyetemes imahét központi gondolata, amely a keresztyének imádságát a világ minden részén egységbe foglalja.

Az egyházak története alapján megállapítható, hogy a keresztyén szabadság nagyon sokféle értelmezésben és gyakorlatban jelent meg. A különböző, bibliai szemléletmódtól idegen tanítások pedig nem kevés és kis eltévelyedést okoztak a keresztyén egyházak és emberek életében, amelyek hatása mindmáig érezhető. Mindez annak a világos bibliai tanításnak ellenére történt így, amely — sok más alapvető fontosságú eligazítás mellett — a keresztyén szabadságról is megtalálható a Szentírásban. Isten kegyelmes vezetése következtében már régebben sokan látták a hibákat és egyre többen keresték az egész világkereszténységben a helyes utat. Így — manapság — ez a hosszú időn át feledésbe ment biblikus tanítás kezd egyre inkább — nemcsak a magyarországi protestáns egyházakban, hanem — világszerte a téves emberi elképzelések és helytelen törekvések helyébe kerülni.

A bibliai tanítás szerint a keresz-

tyén szabadság nem olyan jog, amelyet számon kérni, vagy követelni lehet, és bármi oknál fogva megilletné az embert, hanem Isten ajándéka, amelyet a Krisztus által nyert elhívásban ingyen kegyelméből ad az övéinek. Isten a bűnből: bűneitől és következményeitől: az ítélet és a halál alól szabadítja meg népét. Megszabadít a törvény igája és a törvényeskedés rabsága alól azzal, hogy ingyen és kegyelemből, hit által szabadít meg Krisztusban. Isten népének s az egyháznak is mindig kísértése volt, hogy a maga erejére támaszkodva igyekezzék emberi biztonságot kiérdemelni és kiharcolni. És éppen ezáltal — túl a törvényben előírt kívánalmak lélek-telen, és betű szerinti betöltésén — megpróbált saját lábára állani és mércéi szerint élni. Megszabadít attól a hamis gögtől és biztonság-tól, amely Isten engedetlen népére annyira jellemző: hogy miközben csak külsőségeiben, formálisan és névlegesen tekinthető Isten népének és egyháznak, „szent” göggel lenéz mindenki mást: a világot és az embereket. Megszabadít a helytelenül kialakított, értelmezett és

(Folytatása a 10. oldalon)

Új nevet is hordoz a megtért.

„És meglátják a népek igazságodat, és minden királyok dicsőségét, és új nevet adnak néked, amelyet az Úr szája határoz meg” És 62:2.

Ennek majd folytatása is lesz:

„A győzedelmesnek enni adok az elrejtett manából, és adok annak fehér kövecskét, és a kövecskén új írott nevet, amelyet senki nem tud, csak az, aki kapja” Jel 2:17.

Az új élet feltétele az új ugar, új szántás.

„Mert azt mondja az Úr Júda és Jeruzsálem férfiai: Szántatok

magatoknak új ugart, és ne vessetek tövisek közé” Jer 4:3.

„Vessetek magatoknak igazságra, arassatok kegyelem szerint, szántatok magatoknak új szántást, mert ideje keresnetek az Urat, míg nem eljő, Hős 10:12.

Az új élet eredménye: új gyümölcs.

„A Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szíves-ség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség” Gal 5:22.

Ehhez tartozik az új ének is:

(Folytatása a 13. oldalon)

Egy dúsgazdag ember tragédiája

Lukács 16:19–31

Az Úr Jézus azt tanítja, hogy „Nem vagyonnal való bővülködésben van az embernek az ő élete.” Akik mégis abban keresik azt, elvesztik életüket.

Igeszakaszunk világos tanítást ad azokról az okokról, amelyek a tragédiát előidézték.

Ez az ember teljesen a testének élt, „bíborba-bársonyba öltözött, mindennap vigadozván”. Vajon bűn-e az, ha valaki szépen öltözik és jól él? Tiltja-e azt az Isten Igéje, hogy az ember szépen öltözködjék és jól táplálkozzék? Semmi esetre sem. A Szentírás szerint a test a lélek temploma. Azt gondolni a hívő embernek is kötelessége. De ez a gazdag ott vétette el életét, amikor nem vette figyelembe a lélek igényeit és annak gondozását.

Ha a testkultusz rabszolgája az ember, a lélek elsorvad, belepusztul. „Aki vet az ő testének, a testből arat veszedelmet, aki pedig vet a léleknek, a lélekből arat örök életet.”

Tragédiájának oka volt az is, hogy mindennel elkésett. Mindennapi lakmározása közben soha nem vette észre az ajtajában ülő, nyomorult Lázárt. Csak akkor vette észre, amikor már áthidalhatatlan szakadék volt közöttük és Lázár között. Nem hívta Lázárt az asztala közelébe, hogy akárcsak a morzsálekőkből táplálhatta volna éhező embertársát.

Mostmár hívná magához, de elkésett!

Elkésett a nyomorúságát oltó víz megszerzésével. Az a szó, hogy „vigadozván”, arra mutat, hogy minden elképzelhető finomság megtalálható volt az asztalán. Egy azonban hiányzott. Hiányzott az a „víz”, amely a lélek szomját oltotta volna. Ezért a vizért nem kellett volna nagy árat adnia, hiszen Isten Igéje neki is ajánlotta azt (És 55:1–2). Amikor már csak a lélek vágyából élt s csak gyötrődő lelke kívánta az „élő vizet”, abból már egy cseppet sem kaphatott.

Elkésett a saját és mások lelkének a megmentésével. Nem gondolt arra, hogy „mindennek rendelt ideje van e földön.” Isten ad időt a megtérésre, megszentelődésre és a mások lelke megmentésének nagy munkájára. Amit ezen a földön elmulasztott, azt az örökkévalóságban pótolni nem lehet.

Későn jutott hitre. Ha hallott is valaha ítéletről, kárhozatról, talán egy kézlegintéssel elintézte: „Nem jött onnan még vissza senki.” Mint Nőé idejében vagy Sodomában hangzott az ítélet hirdetése, de hitetlenül és gúnyosan figyelemre se méltatták az emberek. Most már hiszi, hogy van pokol. Beteljesedett rajta: „amit látok, azt hiszem”, de ez a hit őt már nem menti meg. Elkésett!

A gazdag ember tragédiája rajtunk is beteljesedhet. „Mimódon menekedünk meg mi, hogyha nem törődünk ily nagy üdvösséggel?” Tehát lelkünkkel és üdvösségünkkel törődni kell. Nemcsak gondolni rá, elhinni, hogy van, hanem keresni kell teljes szívvel-lelkekkel Isten országát és annak igazságát. Lelkünk nemes és tiszta vágyait hadd elégítse ki az evangélium. „A lélek drágább, hogy nem a test”; és „akiknek istenük az ő hasuk”, vagy akik mindig csak a testiekkel törődnek, a dúsgazdag tragédiájára juthatnak. Mert mit használ valakinek, ha az egész világot megnyeri is, de lelkében kárt vall? „Vessél számot, vessél számot vele.”

Becsüljük meg Isten igéjét és annak hirdetését. Vannak, akiknek unalmas már Mózes és a próféták szava. Szeretnének mennyei angyaltól vagy halálból visszajött embertől hallani prófeciát. De Isten ma is küldi szolgáit és általa üzenetét. Jaj annak, aki megveti azt. Azért hát szívleljük meg Isten szavát: „Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket.”

Isten minden embert üdvözíteni akar, és ha mégis elkárhoznak sokan, ennek nem az Úr lesz az oka. Minden lehetőséget megad ahhoz, hogy a kegyelem részesei legyünk és nevünk, életünk ott legyen az üdvözülendők között.

Ragadjuk meg a kegyelmet, amíg nem késő.

Varga Boldizsár

Honnan jön Krisztus?

A karácsonyvárás ez évben ismét nem volt hiábavaló. Elérkezett az ünnep. Helyesebben talán így mondhatnánk: az idei karácsonyt is megértük. Nem múlt el azonban a nagy advent. Krisztus még nem jött vissza.

Vannak olyan felekezetek, amelyek az Úr Jézus Krisztus visszajövetelével kapcsolatban a legapróbb részleteket is pontosan ismerni vélik. Tudnak válaszolni minden fölvetődő kérdésre: hogyan? mikor? hol? stb. Nem akarunk ebbe a hibába esni, amikor a fenti kérdésre keressük a választ.

A Szentírásban maga az Úr Jézus szinte minden eschatológikus kérdésre ad választ. Ezek a válaszok sok ember számára azonban nem kielégítőek, hisz Krisztus — ha a „mikor”-t nézzük — nem dátumot mond, hanem pl. ezt: „hamar eljövök” (Jel 22:20); „a napról és óráról senki nem tud” (Mt 25:13); vagy Péter szavait idézve: „nem késik el az... Úr” (2 Pt 3:9). Jakab szerint: „...a Bíró az ajtó előtt áll” (Jk 5:9). A „hogyan”-ra János tömören válaszol: „a felhőkkel, úgy hogy minden szem meglátja” (Jel 1:7).

Mindezek a válaszok nem magyarázkodóak, hanem visszautalnak a nagy kérdésre: eljön? A Kinyilatkoztatás egyértelmű pozitív választ ad: igen, eljön.

Néhány általános megjegyzés az Úr Jézus Krisztus visszajövetelével kapcsolatban.

Az új dolgokra való várás bizonyos értelemben mindig titokzatos. Ha elméletileg maximális pontossággal előre meghatározott eredményű műveletet hajtunk végre, akkor is bennünk él a bizonytalanság. Addig, amíg valamit nem tapasztaltunk meg, az a valami csak elméleti számunkra. Ez a helyzet az eschatológikus várakozásnál is. Természetesen nem abszolút értelemben, hisz a helyes várakozás beteljesedésének garantálója maga az Isten. Ő azonban nem a hogyanra nézve garantálja az eseményeket.

A várakozás teljesebbé válik (ha az előző képlet gondolatmenetében, új dolgokat várunk) minden esetben csatlózással jár. A csatlózás lehet pozitív és negatív. Egy kísérlet sikerülhet brillánsan, de megeshet, hogy fölrobban az egész apparátus. A helytelen eschatológiai várakozás csak ilyen

robbanással végződhet. A helyes várakozásnál is fönnáll a csatlózás lehetősége, e csatlózás azonban szükségyszerűen pozitív. A jövő olyan csodálatos, hogy el sem tudjuk gondolni (1 Kor 2:9). Krisztus visszajövetelének a milyenségét sem tudjuk elgondolni.

Mit mond a Biblia a visszaérkező Krisztusról?

Krisztus teljes dicsőségben, mint Isten érkezik e földre (Mt 16:28, Mk 8:38, Lk 9:26, Tit 2:13, 1 Pt 1:21, Jel 21:11, Jel 21:14).

Megjelenése olyan föltűnő lesz, hogy minden ember egyidőben meglátja, kétséget kizáróan fölismeri (ApCs 1:11, Jel 1:7).

Megjelenése életre hívja a „Krisztusban meghaltakat” (1 Thess 4:16, 1 Kor 15:23).

Hatalmát és dicsőségét csodás jelek bizonyítják (Mt 24:29–30).

Gondoljunk vissza a címre, és keressük a választ. Honnan jön Krisztus? Onnan, ahol van. Címkerdésünk így formálódik: hol van Krisztus? Nyilván mindenütt jelenvaló Krisztus Ő, azonban különbség van az inkarnációban való jelenvalósága, és mai spirituális jelenvalósága között.

(Folytatása következik)

Ifj. Almási Mihály